

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1506/2022
03.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорана Хацића, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парничном поступку по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Савић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7703/19 од 26.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7703/19 од 26.05.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

УКИДАЈУ СЕ решење Вишег суда у Београду Гж 7703/19 од 26.05.2021. године и решење Првог основног суда у Београду П 20209/18 од 23.04.2019. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж 7703/19 од 26.05.2021. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђено решење Првог основног суда у Београду П 20209/18 од 23.04.2019. године, којим је тужба тужиоца одбачена.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Чланом 404. став 1. ЗПП је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана је прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Одбацивање тужбе са јасно опредељеним тужбеним захтевом, без основа у некој од одредби Закона о парничном поступку, представља повреду права на приступ суду, као елемента права на правично суђење из члана 32. Устава Републике Србије, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући побијано решење, у смислу члана 408, у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца основана.

Према стању у списима, тужилац тужбеним захтевом тражи да се обавезе тужена да му, не име накнаде за заступање, исплати износ од 10.000 евра, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате (евентуално 1.180.000,00 динара), са законском затезном каматом од 13.09.2018. године до исплате и трошковима парничног поступка. Према тврдњи тужбе, тужилац је као адвокат заступао тужену у више поступака пред судом и другим државним органима, а тужена одбија да му за то исплати договорену накнаду у процентуалном износу од 20% у односу на остварену добит тужене од 50.000 евра у окончаним поступцима. Као прилог уз тужбу тужилац је, између осталог, доставио писмо од 13.09.2018. године, упућено туженој препорученом пошиљком, у ком су набројане све појединачне радње које је тужилац, као пуномоћник тужене, а у њено име и за њен рачун предузео, са обрачуном накнаде за сваку појединачно предузету радњу и захтевом да му тужена у одређеном року изврши исплату договореног износа од 10.000 евра на име накнаде за заступање, по ком тужена није поступила.

Првостепени суд је, у поступку претходног испитивања тужбе и након одржаног рочишта на ком се тужилац изјаснио да остаје код тужбе и тужбеног захтева и да није претходно покретао извршни поступак ради наплате трошкова за адвокатске услуге, применом члана 294. ЗПП тужбу тужиоца одбацио. Према датим разлозима, преурањено је покретање парничног поступка ради наплате новчаног потраживања које је тужилац са успехом могао наплатити у извршном поступку, на основу обрачуна о награди и накнади трошкова адвоката као веродостојне исправе, у смислу члана 52. став 2. тачка 12. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Одбацивањем тужбе с позивом на одредбу члана 294. ЗПП, а из разлога који том законском одредбом није прописан као разлог за одбачај тужбе, у првостепеном поступку је учињена битна повреда повреда одредаба парничног поступка из чл. 374 став 1, у вези члана 294. ЗПП, јер је ова законска одредба неправилно примењена, а што је од утицаја на доношење законите и правилне одлуке. Битну повреду поступка учињену пред првостепеним судом, другостепени суд није санкционисао укидањем првостепеног решења, на који начин је и пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, због које се према члану 407. став 1. тачка 3. ЗПП ревизија може изјавити.

Поред наведеног, по оцени Врховног касационог суда, постављени тужбени захтев, чињенице на којима је захтев заснован и докази достављени уз тужбу, предметни спор опредељују као имовинскоправни спор у смислу члана 1. ЗПП, због чега решавање спора спада у надлежност суда по правилима парничног поступка и применом одговарајућих одредби Закона о облигационим односима. Супротно

становишту нижестепених судова, претходно покретање извршног поступка, ради наплате новчаног потраживања, подношењем предлога за извршење на основу веродостојне исправе из члана 52. став 2. тачка 12. Закона о извршењу и обезбеђењу, није услов за пружање судске заштите странци у парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 415. став 1, у вези члана 420. ЗПП, укинуо оба нижестепена решења и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће, имајући у виду примедбе из овог решења, отклонити учињену битну повреду одредаба парничног поступка, тако што ће наставити да поступа по поднетој тужби и по спроведеном поступку мериторно одлучити о тужбеном захтеву, уз правилну примену материјалног права.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**